

Interpellatie - Gemeenteraad 26 maart 2013

Problematiek bescherming musea en kunstcollectie tegen insijpeling.

Brugge is een museumstad. Ons materieel erfgoed wordt door de Unesco beschermd, iets waar we terecht trots op mogen zijn. Echter, het louter toegankelijk maken van onze prachtige kerken en musea of het ten toon stellen van de kunstwerken en oude gebruiksvoorwerpen is niet voldoende.

De gebouwen, de infrastructuur binnen in die gebouwen en de omkadering van de tentoongestelde werken alsook die van de reserve moeten optimaal bewaard worden.

Bij een recent bezoek aan het Hospitaalmuseum Oud Sint-Jan viel de aandacht al snel op de aanwezigheid van emmers met dweil tegen een aantal binnenmuren. De suppoosten informeerden me over het probleem van insijpeling van dooiwater. Onder meer moesten vorig jaar enkele kunstwerken hierdoor in allerijl verplaatst worden. Bij een bezoek aan de zolderruimte waren de emmers met dweil nog talrijker aanwezig. De dweilen lagen overigens op enkele kabels die daar lagen om de tijdelijke muziekinstallatie te voeden met stroom en palend aan de elektriciteitscabine. Nog los van het esthetische karakter, lijken hier vragen te rijzen over de veiligheid.

Na een teleurstellend antwoord op een hier eerder over gestelde vraag en na wat contacten in de sector, kunnen er nog enkele pijnpunten aan het lijstje worden toegevoegd. In het Oud-Sint-Jan, meer bepaald in de kapel die een onderdeel van het museum is, wordt de sacristie al lange tijd niet meer gebruikt door een

woekerende schimmel. De schimmel komt momenteel al door de muur en is zichtbaar voor de aandachtige museumbezoeker. Enkele decimeters van de muur staat een niet-afgesloten houten sculptuur. De muren op de zolder zijn vochtig. Moest dit gebeuren in een woning van het OCMW, U laat het onbewoonbaar verklaren. Het probleem van binnensijpeling of zelfs binnen regenen van water zou trouwens ook een probleem zijn in de OLV-kerk en ook de niet voor publiek toegankelijke ruimtes zoals de reserve zouden met deze problemen te maken hebben. Het opbellen van medewerkers, zelfs tijdens hun verlof, om vlug enkele kunstwerken te verplaatsen omdat het binnenregent, zijn verhalen die je niet meteen met het Unesco-label en met het goed beheer van kunstpatrimonium in overeenstemming brengt.

Ik heb dan ook de volgende vragen:

- 1) U gaf in uw eerder antwoord aan dat de problematiek van het insijpelen voorkomt in zowat alle historische museagebouwen. In tegenstelling tot wat U lijkt te vinden, noem ik dit een weinig geruststellende gedachte. Heeft U de specifieke probleemgevallen opgelijst, alsook de aard en de ernst ervan? Werd hiervan een kadaster gemaakt? Heeft U voor al deze gevallen een methode om het probleem aan te pakken voorgesteld of worden de problemen aangepakt? Binnen welke termijn?
- 2) U meldde dat voor wat betreft het Sint-Jan Hospitaalmuseum er zal onderzocht worden wat er in de toekomst preventief kan gedaan worden en of er infrastructurele aanpassingen kunnen gedaan worden. Werd dit onderzoek ondertussen gedaan? Wat zijn de conclusies?

- 3) Wat hebt U als bevoegd lid van het College over deze problematiek aan de diensten opgedragen? Voor wat betreft het Hospitaalmuseum Sint-Jan wordt in het antwoord gemeld dat (en ik citeer) 'de dienst musea zal aandringen bij de bevoegde stedelijke diensten om sneeuwplanken te plaatsen in de dakgoten' (einde citaat). Het feit dat stadsdiensten maar verzoeken moeten sturen aan andere diensten wijst op een duidelijk gebrek aan opvolging en de afwezigheid van enige urgentie omtrent dit dossier in hoofde van het College. Het is immers uw taak om opdracht te geven tot de uitvoering van de noodzakelijke werkzaamheden.
- 4) U stelde dat er, en ik citeer opnieuw, 'instructies werden gegeven aan het eigen personeel in samenwerking met de brandweer.' Kunt U mij zeggen wat deze instructies inhouden? Is er een draaiboek voorzien? Wordt er een gepaste opleiding en bijscholing gegeven aan de medewerkers die in dergelijke situaties met onbetaalbare kunstwerken moeten handelen? Is het overigens correct, zoals werd beweerd in de pers door een directielid van de Musea, dat er aan de huisbewaarders werd gevraagd om op de daken te gaan om sneeuw te ruimen? Werd de veiligheid van deze mensen hierbij gegarandeerd?
- 5) In een persreactie werd door de Musea Brugge gemeld dat er geen budget is voor het aanpakken van de beschimmelde sacristie. Hoe staat het met dit dossier?
- 6) Er werd in de jaren '90 geopteerd voor het niet aanbrengen van klimatisatie in het Oud Sint-Jan Hospitaalmuseum. Volgens vakliteratuur is het essentieel dat de temperatuur constant wordt gehouden en wordt een

vochtigheidsgraad van niet meer dan 55% aangeraden. Ik vraag mij dan ook af: wordt de temperatuur constant gehouden? Wordt de luchtvochtigheid gemeten? Hoe wordt dit gedaan, aangezien er geen klimatisatie is? Hoe wordt dit dan op een continue manier gedaan? Wat zijn de resultaten van deze metingen?

- 7) Wat is het standpunt van de verzekeringsmaatschappij, zowel die van het gebouw als die van de individuele kunstwerken in deze? De tentoongestelde werken hebben namelijk een onschatbare waarde.
- 8) Tot slot, stelt Unesco specifieke voorwaarden over de infrastructuur waarin kunstwerken moeten bewaard worden?

Bedankt voor uw antwoorden.

Uw antwoord op de schriftelijke vraag stond al bol van de algemeenheden en ik merk dat U die lijn consequent verder trekt vanavond. Ik onthoud dat de zelfs visueel waar te nemen problemen opnieuw geminimaliseerd worden en dat het allemaal zo'n vaart wel niet zal lopen. De feiten die U zelf aanhaalt in uw antwoord op mijn eerdere vraag zijn dus allemaal normaal en anno 2013 kan er blijkbaar niets gedaan worden aan vochtige muren, halfvolle emmers met dooiwater op nog geen twee meter van kunstwerken van onschatbare waarde en aan het stoppen van lekken in de daken van stadsgebouwen. En U vindt het

blijkbaar ook normaal dat personeelsleden kunstwerken verplaatsen naargelang van de plaats waar dooi- of regenwater binnendrukt.

Dat de kunstwerken in kwestie niet (volledig) verzekerd zijn is tot op zekere hoogte begrijpelijk, maar dit feit verhoogt de verantwoordelijkheid van het Schepencollege aanzienlijk. Er is geen sprake van een zorgvuldig beheer, U bent geen goede huisvader.

Ik zal de situatie alvast blijven opvolgen en verder de getuigenissen hierover noteren en ik ben bijzonder nieuwsgierig naar de reactie van bijvoorbeeld Unesco hierover. Ik ben alvast van plan hen over dit dossier te contacteren.